

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Педагогічний факультет

Кафедра філології

**ДИДАКТИЧНІ ІГРИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В
ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ**

Кваліфікаційна робота

на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

Виконав: студент 4 курсу 431 групи
Спеціальності 013 Початкова освіта
Спеціалізація: основи інформатики
Освітньо-професійної (наукової)
програми Початкова освіта
Трегуб Олександр Юрійович
Керівник к.пед.н., доцент Валуєва І.Я
Рецензент: Гріценко І.В.

Херсон – 2020

Зміст

Вступ.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	5
1.1.Історичний аспект гри.....	5
1.2.Роль дидактичних ігор у навчально-виховному процесі.....	7
1.3.Класифікація ігор та методика їх проведення.....	17
Розділ 2 Навчання англійської мови в початковій школі в межах реалізації концепції «Нова українська школа».....	24
2.1.Ключові ідеї НУШ щодо викладання англійської мови у початковій школі.....	24
2.2.Сучасні методи навчання англійської мова в початковій школі в контексті ідей НУШ.....	27
2.3. Аналіз проведення дидактичних ігор на уроках англійської мови	33
ВИСНОВКИ.....	39
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	43
ДОДАДКИ.....	44

Вступ

У початкових класах закладаються основи знань, умінь і практичних навичок, які необхідні для подальшого навчання, формуються моральні риси і якості, вміння дітей самостійно оволодівати знаннями, пробуджується інтерес до навчання, до творчих пошуків, але цей процес ускладнюється віковими особливостями молодших школярів: слабким переключенням уваги, її нестійкістю, мимовільністю пам'яті та мислення. Одним із ефективних засобів розвитку інтересу до навчального предмета поряд з іншими методами та прийомами, які використовуються на уроках, є дидактична гра.

Соціально-психологічний вплив гри на учнів виявляється в подоланні боязні говорити (спілкуватися) на іноземній мові та в формуванні культури спілкування. Гра породжує інтерес до країни, мова якої вивчається; до читання зарубіжної преси та літератури. Вона формує здібності приймати самостійні рішення, оцінювати свої дії та дії інших, спонукає актуалізувати свої знання.

Актуальність теми одним із пріоритетних завдань НУШ визначено активізацію пізнавальної діяльності учнів, яка забезпечується ефективними методами і технологіями навчання та виховання школярів.

Мета дослідження - теоретичне обґрунтування та експериментальна перевірка впливу дидактичних ігор на активізацію навчальної діяльності молодших школярів для підвищення знань учнів початкових класів.

- розкрити використання ігор на уроках англійської мови в початковій школі. Визначити різні класифікації видів ігор;
- зробити психолого-педагогічне обґрунтування доцільності використання ігор на уроках англійської мови;
- визначити роль гри на уроках англійської мови на початковому рівні навчання.

Освітній простір дослідження - процес використання дидактичних ігор у навчально-виховному процесі.

Предмет дослідження - предметом мого дослідження є гра, її місце на уроці, умови її успішності та види ігор.

Методи дослідження:

- *теоретичні*: аналіз, синтез, узагальнення науково-методичної літератури з теми дослідження.

- *практичні*: систематичне проведення різних типів ігор на уроках

- *емпіричні*: вивчення нормативної документації порівняння теоретичного досвіду в програмах та підручниках з англійської мови для початкової школи.

Апробація дослідження: основні положення дипломної роботи з теми «Дидактичні ігри на уроках англійської мови в початковій школі» оприлюднено під час передзахисту кафедри філології.

Структура дипломної роботи – дипломна робота складається з вступу, двох розділів, висновок і списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

1.1. Історичний аспект гри

У грі давня історія. Аналіз змісту ігор дітей різних народів та епох свідчить про те, що гра була створена після роботи та на її основі. Звичайно, саме тому війни, мисливські та сільськогосподарські процеси відображаються в іграх дітей первісних людей. Наслідуючи дії дорослих у грі, діти опановують найпростіші робочі навички та все, що їх чекає у дорослому віці.

З тим, що в історії людства праця випереджала гру, погоджується і психолог Д. Ельконін у монографії “Психологія гри”. Виникнення дитячої гри він пояснював тим, що на зорі розвитку суспільства діти рано включалися у життя дорослих, брали безпосередню участь у їхній діяльності. Потреби у грі вони тоді ще не відчували. Ускладнення знарядь праці унеможливило участь дітей у допомозі дорослим, спричинило потребу в спеціальній підготовці до трудової діяльності. З цією метою почали виготовляти зменшені знаряддя: луки, списи, ножі тощо. Діти вправлялися з ними, і такі заняття можна вважати іграми-вправами. Рольових ігор на цьому етапі розвитку суспільства ще не існувало. [8, с. 54]

З розвитком продуктивних сил ускладнення інструментів звузило коло виробничих площ, доступних дітям, і деякі види робіт можна було лише спостерігати. Були змінені функції предметів, над якими діяли діти: якщо зменшений лук не втратив свою основну функцію (можна стріляти зі стріли та вдарити в ціль), то зменшена гвинтівка не стріляє, а є лише копією. Так увійшли іграшки та рольові ігри, в яких діти задовольняють бажання жити з дорослими.

Отже гра - це історична формація. Її промова зумовлена розвитком суспільства і пов'язаною з цим зміною становища дитини в системі зв'язків

з громадськістю. Цю концепцію походження гри не можна вважати вичерпною, оскільки згідно з нею заохочується лише бажання брати участь у роботі дорослих. А це означає, що приєднавшись до ранніх етапів роботи, дитина вичерпає потребу в реальній участі дорослих і не буде грати. Однак ми знаємо про існування такого важливого чинника, як необхідність досліджувати світ, який відображає враження від нашої власної діяльності. [1,с.64]

Незважаючи на різні погляди на походження гри, філософи, психологи та мистецтвознавці погоджуються, що гра є суспільною потребою та виконує конкретні соціальні функції, насамперед забезпечуючи передачу соціального досвіду з покоління в покоління. Ігри для дітей різних народів та часів мають подібну тему, оскільки вони відображають явища життя, спільні для всіх людей.

Соціальна природа гри як явища спирається на специфічну історичну природу творчих рольових ігор, зміст яких полягає у відображенні соціальних стосунків людей. В іграх діти відтворюють поведінку дорослих, а також негативні явища їхнього життя. Цю особливість дітей описав К. Ушинський: «Одна дівчинка ляльки миє, шиє, прає, прасує; інша - лежачи на дивані, вітаючи гостей, мчить до театру чи залу; в третьому - є люди, він встановлює скарбничку, рахує гроші. Треба було бачити хлопців, у яких "чоловіки" набирали чини і приймали хабарі. «Таким чином зміст дитячих ігор поглинає різні ознаки соціального життя, в тому числі негативні. [10, с.22]

Гра як діяльність притаманна передусім молодому організму, що зумовлене потребою дитини у виявленні активності. Тому в дитячому віці гра є нормою. Вагомі аргументи на підтвердження значення гри для розвитку дитини містять праці І. Сеченова, І. Павлова, П. Лесгафта, Л. Чулицької, Т. Осокіної та ін. Гра є не лише фактором настрою, емоцій дитини, а й важливим чинником розвитку функцій мозку, серцево-судинної, нервової систем її організму. Перебіг усіх життєво важливих

фізіологічних і психічних процесів у організмі дитини пов'язаний із задоволенням потреб в активності, нових враженнях, вияві здорових емоцій. [9, с.3]

Гра як соціальне явище, що виникла в ході історичного розвитку людства через діяльність робітників, відображає реальну реальність, вдосконалюючись з розвитком відносин «людина - суспільство». Це активна, свідома та цілеспрямована дія, яка втілює потребу дитини.

1.2. Роль дидактичних ігор у навчально – виховному процесі

Провідну роль у процесі мовного розвитку дошкільника відіграє розвиток зв'язного мовлення, оскільки речення є одиницею мови.

Існує два типи зв'язного мовлення: діалог та монолог. Діалог - це розмова двох і більше людей. Він складається із запитань та відповідей, не потребує детальних речень, тому що їх зміст доповнює міміку, інтонаційні жести, а також ситуацію, налаштування, окремі слова, короткі повідомлення, але співрозмовники добре розуміють одне одного, бо вони знають предмет обговорення, вони є учасниками спільної справи, вони за тих же умов. Ось чому в діалозі багато незавершених і вигуківих речень; розмовна лексика тут займає значне місце; складнопідрядні речення зустрічаються рідше, ніж у монологі.

Монологічне мовлення - складна мовотворча діяльність, якою діти починають оволодівати в дошкільному віці під впливом організованого навчання та на основі збагачення власного життєвого досвіду. Це мова однієї особи, спрямована до слухачів. Вона більш розгорнута, вимагає більшої напруженості пам'яті, напруженішої уваги до змісту і форми мови. Монологічне мовлення спирається на мислення, яке логічно більш послідовне, ніж у процесі діалогу. Для того щоб монолог був зрозумілий слухачам, у ньому повинні використовуватися повні і поширені речення, точні формулювання. [11, с. 96]

Діти поступово опановують монолог. Залежно від вікових особливостей дітей спочатку вони навчаються розуміти історію вихователя, а потім - розповідати самостійно: розповідати невеликі історії та історії, описувати іграшку, предмет, малюнок, створювати розповідь за малюнком про події з власного життя, виконувати мовні завдання (наприклад, вигадувати історія, яку розповіла вчитель)

Усне мовлення, як діалогічне, так і монологічне, часто супроводжується різними рухами, які мають характер жестів, міміки тощо. Завдяки цьому мова є більш виразною, допомагає краще зрозуміти зміст виступу.

Дидактична гра - гра, спрямована на формування у дитини потреби в знаннях, активного інтересу до того, що може стати їх новим джерелом, удосконалення пізнавальних умінь і навичок.

Дидактичні ігри, ігрові заняття і прийоми підвищують ефективність сприймання дітьми навчального матеріалу, урізноманітнюють їхню навчальну діяльність, вносять у неї елемент цікавості. [5, с. 57]

Використовують дидактичні ігри у навчанні та вихованні дітей усіх вікових груп у навчанні та вихованні дітей усіх вікових групах за необхідності актуалізувати їхній досвід, повторити, уточнити, закріпити набуті знання і уявлення про природні явища, працю і побут людини.

Як метод навчання гри, дидактична гра буває двох видів: 1) Ваша дидактична гра. Базується на самовихованні (самовихованні) та самоорганізації дітей; 2) Гра (вправа). Провідна роль належить вихователю, який є його організатором. Під час гри діти засвоюють доступні знання. Вони розвивають необхідні навички та вдосконалюють психічні процеси (сприйняття, уяву, мислення, мовлення). [20, с. 30]

У дидактичній грі як формі навчання взаємодіють навчальна (пізнавальна) та ігрова (цікава) сторони. Відповідно до цього вихователь одночасно навчає дітей і бере участь у їхній грі, а діти граючись

навчаються. Здатність дидактичної гри навчати і розвивати дитину через ігровий задум. Дії правила О.Усова визначає як авто дидактизм.

Для того щоб дидактичні ігри стимулювали різнобічну діяльність і задоволення інтереси дітей, вихователь повинен добирати їх відповідно до програми дитячого садка для кожної вікової групи, враховуючи пізнавальний зміст, ступень складності ігрових завдань і дій. В кожній групі мають бути різних розмірів ляльки з комплектами одягу, посуд, меблі, транспорт, м'які іграшки (тварини, птахи, комахи), настільно-друковані ігри (лото, доміно, шашки, шахи), дидактичні іграшки (матрьошки, кубики, пірамідки та інші), набори з природного матеріалу, картинки про природу, життя сім'я, діяльність людей, предмети домашнього вжитку тощо.

Дидактична гра - важливий метод розвитку мовлення дітей. Він забезпечує сприятливі умови для вирішення педагогічних проблем з урахуванням можливостей дітей. З метою розвитку діалогічного мовлення проводяться ігри, в яких мовна діяльність дітей займає основне місце.

Наприклад, при введенні нового граматичного матеріалу «Дієслово to be» в Present Simple спочатку пропоную коротке визначення правила, а потім разом з учнями вивчаємо пісеньку, яка легко і природно запам'ятовується на мотив знайомої та улюбленої пісні «В лесу родилась ёлочка»:

I am, you are, he is, she is.

It is, we are, you are.

They are, I am, you are, he is.

She is, it is... that's all.

Виконуючи цю пісню, діти супроводжують словесну інформацію імітацією рухів, дій. Запропонована пісенька закріплює граматичне правило. Потім пропоную учням виконати цикл вправ з різноманітними завданнями з опорою на зразок. При засвоєнні Present Simple використовую вірш про місіс Гранді. На завершення включаю дітей у

діалог, у ході якого вони відповідають на запитання : Що робить їхня мама протягом кожного дня тижня.

P 1. My mother shops every day. She washes on Saturday.

P 2. My mother washes, cleans and bakes on Saturday. She rest on Sunday.

P 3. My mother irons on Friday.

Аналогічно використовую гумористичну розповідь про містера Гранді, коли мова заходить про дні тижня тата:

Mr. Grundy works on Monday.

On Tuesday, Wednesday, Thursday

and Friday he sits on his sofa and reads newspapers.

Mr. Grundy smokes his pipe on Saturday.

He reads on Sunday.

This is the tale of Mr. Grundy.

Засвоюючи діслово «to have», використовую мотив пісні «В траве сидел кузнечик».

I have, I have a tiger

I have, I have a tiger

A tiger and a frog.

Have you a tiger?

Have you a tiger?

Yes, I have a tiger.

Дидактичні ігри, які використовуються в початковій школі, виконують різні функції: активізують інтерес та увагу дітей, розвивають пізнавальні здібності, кмітливість, уяву, закріплюють знання, вміння і навички, тренують сенсорні вміння, навички тощо. Правильно побудована цікава дидактична гра збагачує процес мислення індивідуальними почуттями, розвиває саморегуляцію, тренує вольові якості дитини. Не варто оцінювати дидактичну гру лише з позицій навченості дитини. Її цінність, передусім у тому, що вона виконує роль емоційної розрядки,

запобігає втомі дітей, знижує гіподинамію. Якщо вчитель часто використовує цікаві дидактичні ігри, молодші школярі раптом роблять відкриття: "Мені подобається думати, дайте мені таке завдання, щоб я поламав голову", тобто зароджується інтерес до розумової праці

У навчальному процесі ігрова діяльність має форму дидактичної гри, ігрової ситуації, ігрового прийому, ігрової вправи. [19, с. 20-24]

Дидактичні ігри можуть:

- бути тільки в словесній формі;
- поєднувати слово й практичні дії;
- поєднувати слово й наочність;
- поєднувати слово і реальні предмети.

Структурні складові дидактичної гри - дидактичне завдання, ігровий задум, ігровий початок, ігрові дії, правила гри, підбиття підсумків.

Дидактичне завдання гри визначається відповідно до вимог програми з урахуванням вікових особливостей дітей. Наприклад, логічного мислення; розвиток мовлення; формування уявлень про природу, навколишнє середовище; розвиток оцінки та самооцінки, ініціативи, кмітливості, здатності виявляти вольові зусилля для досягнення поставленої мети, довірливої уваги, зосередженості.

Ігровий задум - наступний структурний елемент дидактичної гри. Дидактичне завдання в грі свідомо маскується, воно постає перед дітьми у вигляді цікавого ігрового задуму. Дітей приваблюють відтворення уявного сюжету, активні дії з предметами, загадка, таємниця, перевірка своїх можливостей змаганням, рольове перетілення, загальна рухова активність, кмітливість

Початок гри суттєво впливає на створення ігрової атмосфери. Це може бути звичайним, коли вчитель повідомляє назву гри та спрямовує увагу дітей на наявний навчальний матеріал, предмети реальності та інтригуючі, цікаві, захоплюючі, загадкові.

Ігрові дії - це спосіб реалізації плану гри, виконуючи завдання

вчителя. Граючи і насолоджуючись ними, діти легко вчаться і осідають у змісті навчальної гри.

Діти бачать правила гри як умови, що підтримують ігровий план; їх поразка руйнує гру, робить її нецікавою. Без заздалегідь визначених правил гра розвивається спонтанно, і дидактичні завдання можуть залишатися невиконаними. Тому правила гри встановлюються вчителем до її початку і мають навчальний та організаційний характер. Спочатку діти пояснюють завдання гри, а потім - як це зробити. [22. с. 223]

Успіх навчання ігор багато в чому залежить від правильного використання ігрового обладнання, іграшок, геометричних фігур, природного матеріалу (шишки, фрукти, насіння, листя) тощо.

Підведення підсумків гри у зв'язку з такою вічною рисою дітей, як нетерплячість, бажання негайно дізнатися результати дії, відбувається відразу після її закінчення. Це може бути підрахунок результату, визначення команди-переможця, нагородження дітей, які працюють найкраще та багато іншого. При цьому потрібно тактовно підтримувати інших учасників гри. Різноманітність ігрових засобів дає вчителю широкий вибір ігор, які найкраще відповідають меті уроку.

Проте, як показали дослідження вчених-психологів (С.Б. Ельконін, Л.В. Артемова та ін.) і педагогів (І.О. Школьна, О.Я. Савченко та ін.), гра не забезпечує стійкого позитивного ставлення молодших учнів до навчального процесу, якщо використовується епізодично. Дидактичні ігри можна включати у систему уроків. [16, с. 50]

Це передбачає попередній відбір ігор та ігрових ситуацій для активізації різних видів сприймання та обмірковування, де їх використання найбільш своєчасне й ефектніше порівняно з іншими методами. Педагогічні дослідження дали можливість виділити оптимальні способи використання ігрової діяльності в системі уроків: весь урок будується як сюжетно-рольова гра (наприклад, деякі уроки навчання грамоти, що мають на меті ознайомити дітей з новими звуком і літерою; уроки-мандрівки;

уроки ознайомлення з навколишнім, розвитку мовлення тощо):

під час уроку як його структурного елемента;

ігрові ситуації створюються кілька разів під час уроку (за допомогою казкового персонажа, іграшки, незвичного способу постановки завдання, елементів змагання тощо)

На уроці доцільно використовувати такі навчальні ігри, що організація не потребує багато часу для підготовки обладнання, запам'ятовування обтяжливих правил. Перевагу слід віддавати іграм, в яких бере участь більшість дітей у класі, швидкій реакції, довільному підходу.

Пізнавальні ігри розширюють перспективу та покращують орієнтацію учнів на навколишню реальність, сприяють формуванню основних суспільно-політичних ідей, елементів громадських та патріотичних почуттів, поваги до праці людини, етичної поведінки у повсякденному житті та громадських місцях. [30, с. 78]

Ігри виконують такі функції: розваги (це головна функція гри - забезпечення розваг, натхнення, викликає інтерес); комунікативна (оволодіння комунікативною діалектикою); функція самореалізації у грі як тест на практику людини; терапевтичний (подолання різних труднощів, які виникають в інших видах життя); діагностика (виявлення відхилень від нормативної поведінки, самоусвідомлення під час гри); корекційна функція (внесення позитивних змін у структуру особистісних показників); функція міжнаціональної комунікації (засвоєння соціокультурних цінностей, загальних для всіх людей); функція соціалізації (включення до системи зв'язків з громадськістю)

Важлива освітня сторона. Гра вимагає від дитячої фантазії, вміння швидко знайти правильне рішення.

Гра є найбільш природним і привабливим заняттям для молодших школярів. Ось що писав К. Д. Ушинський: «Завдання початкової школи - зробити серйозну діяльність цікавою для дитини. Кожна здорова дитина

потребує активності, а крім серйозної діяльності ... З першого уроку навчіть дитину любити свої обов'язки та насолоджуватися їх виконанням ".

В іграх починається легке спілкування дитини з класним колективом і вчитель і учень розуміють один одного. Під час гри у дітей формується звичка до зосередженості, рефлексії, незалежності, уваги, пам'яті та спраги знань. Задовольняючи свою природну, непереборну потребу в діяльності, під час гри дитина «доповнює» у своїй уяві все, що йому недоступне в навколишній дійсності, він не захоплюється тим, що дізнається - дізнається нове, запам'ятовує, проводить різні ситуації, поглиблює раніше здобуте досвід, порівнює ресурс ідей та концепцій, розвиває фантазію.

Гра належить до традиційних та визнаних методів виховання та навчання, дошкільнят, молодших школярів та підлітків. Цінність цього методу полягає в тому, що в ігровій діяльності навчальна, розвивальна та навчальна діяльність діють у тісному взаємозв'язку. Гра як метод навчання організовує, розвиває учнів, розширює їх пізнавальні здібності, культивує особистість. [9, с. 10]

Під час гри в учнів формується звичка до зосередженості, самостійного мислення та розвитку уваги. Захоплюючись грою, діти не помічають, що вони навчаються. Гра - одна з найважливіших сфер життя дитини, поряд із роботою, навчанням, мистецтвом, спортом вона забезпечує необхідні емоційні умови для всебічного, гармонійного розвитку особистості. Для вчителя це стає освітнім інструментом, який дозволяє повністю врахувати вікові особливості дітей та підлітків, розвинути ініціативу, створити атмосферу розслабленості, самостійності, творчості та умов для саморозвитку.

У тренувальних іграх немає переможених чи програшів, всі тут перемагають. Це можна зробити на будь-якому етапі уроку. Це дозволить виявити знання студента та вміння ними користуватися. Розвага в початковому зв'язку - це спосіб пізнати світ і себе в ньому, усвідомлення дітьми мети своєї діяльності, визначення абстрактних понять, розвиток

творчої уяви та навичок, встановлення міжособистісних стосунків. Більшість викладачів використовують гру як засіб навчання та інтерпретації особистості учня.

Гра допомагає розвинути творчу уяву та творчість дитини. Від уроку до уроку розповіді та ситуації в грі повинні змінюватися. Поступово цікава гра, творча композиція слів перетворюється на справжній навчально-пізнавальний твір. Ця гра настільки приємна для дітей, оскільки гра дарує радість і захоплення, що сама гра сповнена сюрпризів, а результат - секрет. Але крім суб'єктивного сприйняття гра має значно глибший вплив на людину, на основні сфери її життя: фізичну, емоційно-вольову, інтелектуальну та духовну (цілісно-сміслову).

Слід зазначити, що гра, як правило, є досвідом, тому емоційна сфера стає найбільш активною під час гри. Так само, як глядачі вплутуються в події в захоплюючому фільмі, так під час цікавої гри його учасники можуть забути про все інше. Гра може бути спритною, поля разом з емоційним активізують фізичну сферу дитини, і вони можуть бути статичними щодо рухливості тіла - це логічні ігри, ігри з інтелектом, коли разом з емоціями посилює інтелектуальну сферу. Дидактичні ігри можна використовувати для ознайомлення дітей з новим матеріалом та його ремонту, повторення раніше придбаних ідей тощо, для доповнення та поглиблення знань про навчання, розвиток навичок, вироблення основних способів мислення, розширення кругозору. [8, с. 13]

Систематичне використання ігор підвищує ефективність навчання. Щоб діяльність на уроці була ефективною і давала бажані результати, слід керувати тим, щоб були дотримані наступні вимоги:

1. Готовність учнів до участі у грі (кожен учень повинен засвоїти правила гри, чітко зрозуміти її мету, кінцевий результат, послідовність дій, мати необхідні знання для участі у грі).
2. Забезпечте кожного учня необхідним навчальним матеріалом.
3. Чітке визначення ігрових завдань. Пояснення гри зрозуміло.

4. Складну гру слід проводити поетапно, поки учні не опанують окремі види діяльності, а потім ви зможете запропонувати всю гру та її різні варіанти.

5. Діяльність учнів повинна своєчасно контролюватися, виправлятися, спрямовуватися, оцінюватися.

6. Гідність дитини (образливі порівняння, ознаки втрати гри, насмішки тощо) не можна допускати.

7. Доцільно розмістити учнів (як правило, непомітно для них), щоб за кожною партою сидів сильніший учень, а інший - слабший учень. У цьому випадку ігри між сусідами більш ефективні та постійно контролюються стороною. Потрібно розставити учнів у рядах пар, щоб рівень їх знань та розумовий розвиток був приблизно рівним, щоб кожен ряд учнів мав шанс на перемогу.

8. Урок гри не повинен бути спонтанним, він повинен бути чітко організованим і цілеспрямованим. Студенти повинні засвоїти правила гри, крім змісту гри її форма повинна бути доступною для учнів.

Правила відіграють надзвичайно важливу роль у грі. Якщо вони не продумані заздалегідь, чітко визначені, вони ускладнюють пояснення ходу гри, розуміння учнями її змісту викликає втому та байдужість учнів. Правила гри зобов'язують учнів суворо діяти один за одним або колективно відповідати на дзвінок, уважно слухати відповідь супутника, поки вона не буде виправлена і не повторити сказане, дисциплінувати, не заважати іншим, чесно визнавати помилки. Правила гри виступають як організаційний елемент і є способом контролю за грою. Вони визначають хід дій та їх послідовність, вимоги до поведінки, регулюють стосунки дітей у грі, вчать співвідносити свої дії з діями інших гравців, сприяючи вихованню наполегливості, чесності, винахідливості та інших.

Учитель не повинен порушувати правила. Залежно від обставин він повинен знайти час і досить вимогливий і чесний вказівки учневі на їх недоліки в грі, пояснюючи, що викликає подібні дії в повсякденному

житті. [20, с. 33]

Якщо навички учнів не збільшуються після гри, це означає, що гра не є ефективною, а результати її реалізації негативними. Тоді шукайте причини негативних наслідків. Їх може бути дві: по-перше - якість самої гри низька і не відповідає вимогам; друге - спосіб ведення гри має серйозні відхилення від відповідного рівня. Позитивний ефект від використання тренувальних ігор повинен бути помітний відразу після матчу. Це легко виявляється в моральній насолоді від гри своїх учасників.

Гра побудована таким чином, що всі задіяні, дають можливість кожній дитині перевірити свої сили на змаганнях за інтелект, виживання в ситуації невдачі чи успіху. [29, с. 40]

1.3. Класифікація ігор та методика їх проведення

Природа створила ігри для дітей, щоб повністю підготуватися до життя. Ось чому вони мають генетичний зв'язок з усіма видами людської діяльності і виступають як особливо дитяча форма навчання, праці, спілкування та мистецтва та спорту. Звідси назви ігор: пізнавальні, інтелектуальні, будівельні, для ігор, для ігор спілкування, музики, мистецтва, драматизації, руху, спорту тощо. Зазвичай розрізняють два основні типи ігор: фіксовані, відкриті правила та приховані правила. Прикладом першої гри є більшість дидактичних, пізнавальних та рухливих ігор, які також включають розвиваючі інтелектуальні, музичні, розважальні та розважальні ігри.

Другий тип включає рольові ігри. Правила, що містяться в них, класифіковані. Вони в нормах поведінки граючих героїв: лікар не ставить термометр один, пасажир не літає в кабіну пілота. Я, як правило, хотів би розглянути характеристики типів ігор відповідно до класифікації А.С.Газмана. [14, с. 6-7]

1. Рухливі ігри - найважливіший спосіб фізичного виховання у дітей

дошкільного віку, особливо в шкільному віці (на початковому етапі). Фахівці відзначають, що основні особливості мобільних ігор учнів - їх змагальний характер, креативність, колективність. Вони виявляють здатність діяти як команда у постійно мінливих умовах. Велике значення передачі ігор в етичному вихованні. Вони розвивають почуття соціальної солідарності, взаємодопомоги та відповідальності за свої дії.

2. Рольові ігри (іноді їх називають розповіддю) займають особливе місце в етичній освіті дитини. Вони мають переважно колективний характер, оскільки відображають суть відносин у суспільстві. Вони поділяються на рольові, драматизаційні та режисерські. Історія може включати дитячі свята, карнавал, будівельні ігри та ігри з елементами театральної роботи. Основними елементами РПГ є мотив, зміст, уявна ситуація, сюжет і роль.

Не так давно комп'ютерні ігри все частіше використовувались у науці.

3. Комп'ютерні ігри мають перевагу перед іншими формами ігор: вони наочно показують, як грати ролі у вирішенні проблем з іграми, наприклад, у динаміці вони представляють результати узгоджених дій та спілкування персонажів, їх емоційні реакції на успіх і невдачу, які важко зрозуміти в житті. Прикладами таких ігор є народні казки та фольклорні твори. Усі комп'ютерні програми для дітей повинні бути позитивно етичними, містити елементи новизни, але ні в якому разі вони не повинні бути агресивними та жорстокими

4. Дидактичні ігри відрізняються своїм навчальним змістом, пізнавальною діяльністю дітей, іграми та принципами, організацією та взаємовідносинами дітей, роллю вчителя. Ці функції є загальними для всіх ігор, але деякі більш помітні в одних, інші в інших. Понад 500 дидактичних ігор є в різних колекціях, але чіткої класифікації ігор за типом немає. [18, с. 33]

Існує кілька видів навчальних ігор, згрупованих за видами діяльності.

* Ігри - подорожі.

* Ігри - доручення.

* Ігри - загадки.

* Ігри – діалоги.

Ігри - подорожі нагадують казку, її розвиток, чудеса. Гра в подорожі відображає справжні факти чи події, але звичайне розкриває себе через незвичайне, просте - через таємниче, важке - переважне, необхідне - через цікаве. Все це відбувається в грі, в дії, підходить до дитини, йому це подобається. Мета мандрівних ігор - посилити враження, додати дивного дивацтва когнітивному змісту, привернути увагу дітей до чогось, що знаходиться поруч, але їх не помічають.

Ігри - подорожі підвищують концентрацію, настороженість, розуміння ігрових завдань, полегшують подолання труднощів та досягнення успіху. Це те, що викликає інтерес та активну участь у розробці сюжету гри, збагаченні дії, бажання оволодіти правилами гри та отримати результат: розв'язати задачу, чомусь навчитися, чомусь навчитися.

Ігри - подорожі іноді неправильно ототожнюються з поїздками. Важлива відмінність між ними полягає в тому, що поїздка - це форма безпосереднього навчання та різних заходів. Мета поїздки зазвичай - дізнатися щось, що вимагає безпосереднього спостереження, порівняти з тим, що вже відомо. Іноді похід до гри ототожнюється з прогулянкою. Але ходьба найчастіше є метою оздоровлення. Пізнавальний зміст може бути на прогулянці, але це не головне, а супутнє. Ігри із завданнями мають ті ж структурні елементи, що і ігри для подорожей, але за змістом вони простіше і за тривалістю коротше. В основі їх лежать дії з предметами, іграшками, словесні доручення. Ігрова задача і ігрові дії в них засновані на пропозиції щось зробити: «Help Mini to find her friends», «Check Phillip's home task».

Ігри - доручення «what would be...?» або «what would I do...», «who will be my friend?» та ін. Іноді початком такої гри може послужити

картинка. Дидактичний зміст гри полягає в тому, що перед дітьми ставиться задача і створюється ситуація, що вимагає осмислення подальшої дії. Ігрова задача закладена в самій назві «what would be...?» або «what would I do...». Ігрові дії визначаються задачею і вимагають від дітей доцільної передбачуваної дії відповідно до поставлених умов або створених обставин.

Ігри - загадки. Вони використовуються для перевірки знань та винахідливості. Загадки і відгадування розглядаються як своєрідна інформативна гра. Основна особливість головоломки - це розумний опис, який потрібно розшифрувати (відгадати і довести). Цей опис є стислим і часто готується у формі запитання або закінчується ним. Основна особливість пазлів - логічне завдання. Існують різні способи побудови логічних завдань, але всі вони активізують розумову діяльність дитини. Необхідність порівнювати, пам'ятати, думати, здогадуватися - це радість розумової праці. Розв'язування загадок розвиває вміння аналізувати, узагальнювати, розвиває міркування, робити висновки та висновки.

Ігри – діалоги. В основі розмовної гри - спілкування вчитель з дітьми, діти з учителем та діти один з одним. Це спілкування особливе тим, що діти навчаються та граються. У розмові про гру вчитель часто не виходить із себе, а від подібного дітям персонажа, завдяки якому він не тільки підтримує спілкування в грі, але й збільшує свою радість, бажання повторити гру. Однак розмовна гра несе в собі ризик вдосконалення методів прямого навчання. Виховна цінність створюється у змісті сюжету гри, у збудженому стані інтересу до деяких аспектів предмета дослідження, відображених у грі. [22, с. 6]

Пізнавальний зміст гри не лежить «на поверхні»: його треба знайти, отримати - відкрити його і в результаті щось знати. Цінність розмови полягає в тому, що вона вимагає активізації емоційних і психічних процесів: єдності слів, дій, думок і уяви дітей. Гра-розмова виховує вміння слухати та чути запитання вчителя, запитання та відповіді дітей, вміння

зосереджуватись на змісті розмови, доповнюючи сказане. Основний спосіб розмови в грі - це слово, слово малюнок, вводячи історію чогось.

Гра на уроці дуже важлива. Наймолодші школярі люблять рухливі ігри, старші люблять загадки, кросворди, змагання. Проводячи такий урок, обов'язок учителя - створити атмосферу дружби, довіри до уроку не лише визначити умови гри, але й прийняти ідеї учнів. Усі мають рівний статус під час гри. Здатні навіть слабкі студенти. Бідні вивчають мову можуть стати першими в грі: винахідливість і винахідливість стають важливішими, ніж знання предмета. [25, с. 90]

Складність використання гри у навчанні пов'язана з її особливостями (двостороння поведінка, відсутність особистої відповідальності за результати дій, спрощена картина реальності), що вимагає зусиль учня вступити в гру. Студенти повинні бути орієнтовані на ігри. Гра починається не тоді, коли учні отримують завдання, а коли їм стає цікаво. Це означає, що гра викликає приємні емоції та дає їм роботу.

Види емоційної стимуляції:

1. Завдання в грі можна дати як відпочинок.
2. Гра дається так, ніби вчитель не планував її раніше (гра з імпровізації).
3. Завдання гри вводиться стосовно конкретної ситуації, конкретного учня,
4. Учитель постійно заохочує учнів.
5. У рольових завданнях вчитель використовує ролі «персонажів».
6. Весь клас вітає переможців ігор.
7. Переможці не забуваються, вони можуть брати участь в інших іграх або у випадку суперечки.

Гра не тільки викликає позитивні емоції, але й вимагає попереднього емоційного настрою учнів. Це можна створити штучно, наприклад, як жарт. Якщо учні втомилися, пропозиція взяти участь у грі може викликати негативну реакцію. Види інтелектуального стимулювання: Перехід від традиційних форм у грі повинен бути орієнтованим, мотивованим у плані навчальної мети чи циклу зайнятості. Причиною

етапу уроку може бути зовнішня асоціація та мотивована методична установка. Іноді учні починають гру самі. Важливо грати в цю гру в правильному напрямку. [16, с. 22]

Інтелектуальну діяльність учнів можна стимулювати з допомогою запитань типу: «If you were him, what would you do?». Ефективно впливають і такі прийоми, як таємничість тону, інші способи інтонаційного впливу.

При використанні гри можуть виникати й певні труднощі.

Розглянемо найважливіші з них

1. Учні не вступають у гру або не приймають її офіційно. Це відбувається на початковому етапі ігор спілкування і тоді, коли вчитель не готує навчальний етап. Етап гри вчителя повинен бути ретельно підготовлений: відіграйте найважливішу роль самостійно, виберіть ініціативні та навчені виконавці, надайте «суперечки» у вигляді записів на дошці, діалогів, зразків, ілюстрацій та деталей, поясніть тактику учасникам.

2. Гра затягується, оскільки учасники не можуть знайти правильне рішення. Вчитель вводить додаткові обставини, допомагає учням досягти мети, підказує відповідь.

3. Гра затягується через те, що учасників відволікають інші завдання - вчитель переформулює завдання.

4. Гра затягується, оскільки учні не можуть взаємодіяти - вчитель пояснює свої ролі.

5. Гра закінчується швидко, оскільки учасники йдуть найкоротшим шляхом - вчитель створює додаткові умови, які змушують учнів активніше використовувати свої знання.

6. Гра переходить у конфлікт. Вчитель усуває конфлікт, усуваючи предмет суперечки та знайомлячи з новими учасниками гри.

7. Учні не включаються до гри, вони лише стимулюють заняття. Вкотре вчитель формулює цілі учасників або змінює їх, іноді зупиняючи гру,

перереформулюючи та мотивуючи оточення та посилюючи загальну позитивну емоційність.

8. Роль вчителя як керівника навчально-виховного процесу трансформується. Якщо вчитель постійно коригує дії учасників гри, виходячи з їх уявлення про те, що має відбутися, це вплине на спонтанність поведінки учнів, вони звикають до пошуку самостійних рішень. Якщо вчитель взагалі не контролює гру, є ризик того, що завдання не буде виконано або виконано небажаним методом. У цьому випадку вчитель ризикує втратити контроль над класом. [15, с. 16]

Для успішного завершення початкової фази ігрового спілкування необхідно оволодіти цілим спектром комунікативних навичок, включаючи вміння встановлювати та підтримувати зворотній зв'язок у спілкуванні, що створює враження безперервної творчості. Вчитель повинен знати, як грати в ігри, як організувати цю діяльність. У грі немає природного інтересу. Перше завдання вчителя - прокинутися в грі. Друге - спрямовувати гру в правильному напрямку, щоб наблизити її до конкретної навчальної мети.

У кожному конкретному випадку доцільно включати в навчальний процес деякі ігри, їх місце в програмі вивченого курсу, а час, витрачений на його проведення, мотивується спеціальними дослідженнями. Вибираючи та розробляючи ігри, пам'ятайте, що темп та ефективність викладання змісту пропорційні інтересам учнів та їх діяльності. Знання починаються з чуттєвого сприйняття, за допомогою уяви переходить до пам'яті, а потім через узагальнення особистості формується загальне розуміння.

Необхідно максимально сприяти асоціативній пам'яті та творчому розвитку особистості. Організація та проведення ігор вимагає великих навичок. Вчитель повинен розробити прозору стратегію лідерства в груповому спілкуванні. [31, с. 20]

Під час гри мовна діяльність учнів стає більш евристичною та

творчою, підвищується їх мотивація. Обговорення має відбуватися дружньо. Активність учнів - головний критерій ефективної гри. В іграх учні спостерігають, порівнюють, класифікують предмети за певними ознаками, виконують аналіз та синтез, роблять узагальнення. Багато ігор вимагають вміння висловлювати свої думки у зв'язній та зрозумілій формі, використовуючи відповідну термінологію.

РОЗДІЛ 2

НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ В МЕЖАХ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ «НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА»

2.1 Ключові ідеї НУШ щодо викладання англійської мови у початковій школі

Сучасна початкова освіта активно змінює цілі, результати, зміст, підходи до організації та оцінки якості навчального процесу. Методичні та нормативно-правові засади реформи українського закону «Про освіту», «концепція нових українських шкіл». У 2017-2018 роках було розроблено та затверджено новий державний стандарт початкової освіти, дві типові освітні програми для 1-2 класів. Впровадження нового змісту вимагає формування вчителів та фахівців, готових працювати в ситуації вибору нових програм, навчально-методичного забезпечення, посилення психологічної підготовки при використанні нових інструментів навчальної взаємодії зі студентами. [45, с. 60]

2018-2019 навчальний рік - це початок реформи освіти, яка починається в школі іноземних мов. Дивіться окремі усталені методи, форми та засоби навчання та їх застосування в сучасній інтерпретації в початковій школі, особливо в першому класі, визначте пошук нових або оновлених методичних підходів до навчального процесу. Тому оновлення змісту викладання іноземної мови пов'язане з деякими змінами стратегічних напрямків розвитку сучасної шкільної освіти, це чітко задекларовано у публічному документі «Нова школа. Простір для освітніх можливостей (2016 р.) », - напрямок навчання, як розвивати основні компетентності учнів (життєві навички), що в майбутньому дозволить випускникам, які отримують повну загальну середню освіту, відчувати себе комфортно в сучасному світі багатонаціонального та полікультурного простору. Ця мета обумовлена активною переорієнтацією школи мовної освіти на компетентнісний напрям навчального процесу. [44, с. 24]

Початкова школа, інші освітні рівні, стали предметом оновлення

навчально-виховного процесу, що ґрунтується на центральності та стосунках дитини, на основі життєвих потреб дітей, розробці нових національних стандартів, освітніх програм, оцінці результатів навчання. Новий етап правового та концептуального розвитку шкільної освіти, впроваджений в останні роки, дослідження українських та зарубіжних вчених призвели до суттєвих змін у статусі початкової освіти, її загальному призначенні та похідних функціонування в нових умовах. Зокрема, згідно з національною рамкою кваліфікацій, "базова освіта - це перший рівень середньої освіти, який повинен забезпечити здатність людини виконувати прості завдання в типових ситуаціях у чітко визначеній роботі або навчальній структурі для виконання завдань під безпосереднім наглядом іншої людини". Початковий етап вивчення іноземної мови є надзвичайно важливим протягом усього навчання. Відповідно до проекту Концептуальної основи реформи середньої освіти, «Нова українська школа» передбачає два цикли початкової освіти: 1) адаптація гри (1-2 класи); 2) базові (3-4 класи). Ця структура зумовлює викладачів вибирати конкретні форми, методи та прийоми навчання спілкування іноземною мовою. Таким чином, у першому циклі необхідно надавати пріоритет веселим заходам та часу на їх виконання з урахуванням індивідуальних особливостей учнів; комунікативне навчання мови має бути організоване через заняття з використанням ігрових методик. [3, с.3]

Каже І. Дучницька, підкреслила дітей, вивчають іноземні мови набагато більш цілеспрямовано, уважно, терпляче та розумно, ніж їхні однолітки, які не люблять вивчати іноземні мови.

Для учнів першого класу всі заняття проводяться на репродуктивному рівні за зразком як орієнтовна основа для виконання операцій та заходів. Діти в цьому віці ще майже недоступні самостійні (творчі) заняття. Весь зміст навчальної діяльності повинен викликати у дітей інтерес до іноземної мови. Для поновлення змісту та методів

навчання вчитель повинен враховувати той факт, що зараз діти цікаві та захоплюючі, а тому професіонал, відповідальний за проектування їх подальшого просування, що включає досягнення необхідних та очікуваних результатів навчання, оскільки результати можна оцінити, відбулися значні зміни як існа в початковій освіті. [4,с.64]

На думку дослідників, для швидкого та легкого засвоєння іноземної мови найкращий період - від народження до 8-9 років. Зростання дитини все складніше бачити дві або три мови як рідну мову. Це дослідження - результати співпраці між Берлінським університетом та Університетом Сан-Рафаель у Мілані. Вивчаючи іноземну мову під час активного дослідження рідної мови, дитина засвоює мовлення іншої людини як щось природне, чого не можна сказати про пізніший період. Він розуміє ситуацію швидше, ніж говорити про неї іноземною мовою. Основним аргументом для раннього викладання мови є те, що це засвоєння дає кращі результати, оскільки у молодших дітей ще дуже сильно розвинена підсвідома пам'ять. Те, що запам'ятовується в цьому віці, ніколи не забудеться або, якщо потрібно, легко встановиться. Важливе раннє вивчення іноземної мови, адже в цей період діти чітко виражали свою здатність до імітації: вони точно відтворюють чийось фонетику. На даний момент це неправильно не призначено дитині пізніше, це звучить як рідна мова. Правильна фонетика для дітей забезпечує психологічний комфорт іншою мовою. На початковому етапі вивчення іноземної мови потрібно закласти ґрунт для навичок спілкування, на що потрібен час, адже перший крок - це вивчення мови учня як засобу спілкування. Вони повинні навчитися розуміти іноземну мову, слухаючи (слухаючи), висловлюючи свої думки за допомогою цієї мови (розмовляючи), читаючи, розуміючи іноземну мову, пишучи, тобто навчаючись користуватися графікою іноземною мовою та написанням орфограми під час виконання письмових завдань. Необхідно закласти основи кожного з цих видів мовленнєвої діяльності накопичити мовні засоби, щоб забезпечити функціонування

кожного з них на елементарному комунікативному рівні.

Уміння грамотно навчати спілкуватися іноземною мовою першокласників, які ще не зовсім володіють комунікативними навичками у рідній мові, – завдання нелегке і відповідальне. Любов до предмета в цьому віці дуже тісно пов'язана з відчуттям психологічного комфорту, радості й готовності до спілкування, яке створює вчитель на уроці.

2. Сучасні методи навчання англійської мови в початковій школі в контексті ідей НУШ

Дитина повинна зацікавити та заохотити сприйняття навчальних матеріалів. У початковій школі є досить великий набір дидактичних ігрових засобів, уроків на замовлення. Одна з головних умов ефективності навчальних ігор - зацікавленість результатом та майстерність вчителя. Використання сценічних прийомів у предметному навчальному процесі має важливе значення у творчому розвитку особистості. Ефективними методами є урок-подорож-урок-театр для дітей, ляльковий театр тощо. Зовнішній вчитель - це вирішення різних навчальних завдань, успішна, емоційно насичена організація навчального процесу та результатів, але його суть полягає у конкретних професійних та особистісних характеристиках, які його визначають дії та забезпечити її ефективність.[27, с.30]

Тому вчитель повинен бути у безперервному творчому пориві, оптимізуючи як професійний, так і особистісний потенціал, адже педагогічні навички - це унікальне поєднання особистої культури, знань та світогляду. Основним генератором творчої діяльності для дітей повинна бути творча та цілісна особистість педагога - людини, байдужої до справжньої краси людей, природи та мистецтва. Зверніться до початків театральної діяльності та дайте вам новий погляд на викладання кількох

навчальних предметів, щоб створити нові риси, поєднати елементи творчості та веселощів. Завдяки синтезу мистецтва сформованої цілісності соціально-естетичного виховання створюється духовний світ людини.

Драматизація уроків дає учням можливість моделювати різні ситуації в реальному світі та набувати навичок подолання проблем спілкування, уникнення конфліктних ситуацій та створення комфортного навчального середовища. [29, с .10]

Компетентнісний підхід до навчання комунікативній мові проявляється насамперед у процесі комунікативної діяльності, в якій учні не лише отримують певні прагматично орієнтовані знання, але й активно впроваджують систему навчальної діяльності.

Тільки якщо кожен студент особисто бере участь у цьому процесі, він цілком усвідомлює функціональне призначення ради спілкування дошки у зв'язку з іншими навчальними заходами, він зможе набути досвіду спілкування іноземною мовою у мовній та письмовій формі. Викладання іноземних мов орієнтоване на компетентності на базовій фазі у всій структурі шкільної освіти в країні, що характеризуються дидактичними та методичними особливостями навчального процесу. По-перше, вони зумовлені особливостями віку учнів шкільного віку, які потребують використання спеціальних форм, методів та методів викладу, активізації матеріалів навчитися та контролювати рівень їх засвоєння.

Ефективне вирішення цих проблем залежить від всебічних, відповідних теоретико-методологічних основ, як дидактично, так і методологічно обґрунтованих як наукової основи впровадження компетентнісно-орієнтованого викладання мови в початкових школах. Наукову основу завдань можна використовувати як комунікаційну діяльність, орієнтований на студент та культуру, що за своєю природою сприяє формуванню складної особистості, здатної до спілкування іноземними мовами в сучасному глобалізованому просторі світу. [44, с. 99]

Дидактичне поняття "основна освіта" в Україні визначено 1-4 класами як перший крок, який викладає іноземні мови. За результатами психологічних досліджень настає інтенсивна фаза психофізіологічного розвитку дітей, що означає значні вікові психічні зміни у їхньому житті. Основними напрямками трансформації змісту навчання іноземних мов учнів 1 класу відповідно до парадигми на основі компетентностей є:

а) дидактичне переосмислення сутності навчальних матеріалів з точки зору їх адекватності, доступності, відповідності та потреб у спілкуванні учнів цієї вікової групи, адекватності їхніх комунікативних намірів іноземною мовою, тому тематичні інформаційні та мовні матеріали, визначені для використання у навчальному процесі, є всеосяжними та відповідно до комунікаційних потреб життя та інтересів молодших школярів;

б) виявлення взаємозв'язків вивченого матеріалу з життєвою практикою, пов'язаних із рівнем його прагматизму, значущим для учнів за їх потенціалами - сферами застосування в реальних умовах спілкування;

в) забезпечення ефективної активізації мовних та інформаційних матеріалів у різних видах мовленнєвої діяльності через мотиви навчальної діяльності та використання оптимальної системи вправ та завдань, а також дидактично відповідних допоміжних пристроїв.

ж) сприяння усвідомленому та вмотивованому засвоєнню способів роботи з навчальними матеріалами, поняттями, явищами, процесами, предметами, фактами. [39, с. 51]

Відповідно до комунікативного підходу, весь навчальний процес слід розглядати як особливу для них особливу діяльність учнів та є частиною навчальної та комунікативної ситуацій, яка певною мірою імітує реальні умови спілкування. Вчителі мають одночасно виконувати мовні та мовленнєві навчальні завдання, організувати роботу, щоб студенти засвоїли принципи комунікативної поведінки, яких слід дотримуватися при спілкуванні. Процес навчання повинен бути організований різними

способами: у формі спілкування учнів та з викладачем відповідно до комунікативних завдань та заходів, важливих для особистого спілкування. Найкращий спосіб спілкування - це розмова. Ситуаційно-орієнтована функція навчального процесу вимагає визначення суспільно релевантних комунікативних намірів учнів, які ведуть їх до спілкування та сприяють розвитку їхнього соціального та комунікативного досвіду. Все це вимагає від вчителя створення спеціальних умов у формі комунікаційного середовища іноземною мовою, в яких може відбуватися навчання спілкуванню з конкретними цілями, відповідними словесними заходами та очікуваними результатами.

Таке середовище сприятиме навичкам спілкування студентів для виконання різних мовних заходів. Для учнів 1-4 класів визначальними є такі навички: запитати, відповідати, брати участь у поясненні отриманої інформації, щоб надати інформацію, дякувати, вибачитися, обіцяти щось зробити / виконати, висловити власне ставлення до предмета спілкування для суперечки, згоди, вираження моя радість / занепокоєння / жаль про щось, щось погоджене. Ці навички є найбільш типовою універсальною комунікативною діяльністю, яку слід навчати учнів у початковій школі під час вивчення іноземних мов. Вони характерні для кожної теми та ситуації спілкування.

Зразки мовлення, які використовуються для здійснення діяльності, повинні бути автентичними та відповідати стандартам та звичаям країни, в якій перевіряється мова. Такий підхід до формування компетентнісного навчання сприяє формуванню досвіду спілкування учнів іноземною мовою, який у майбутньому, у разі потреби, може бути вдосконалений та надасть їм можливість відчувати себе доцільним у закордонному соціальному середовищі. [30, с. 101]

Вчитель повинен організувати навчальний процес, щоб надати учням здатність спілкуватися, заохочувати їх не лише генерувати чи сприймати їхні розмовні висловлювання, але й досягати взаєморозуміння

зі співрозмовниками у сфері мови та культури, навіть якщо деякі аспекти іноземної культури відсутні в повністю відома нашому суспільству.

Здатність міжкультурної комунікації починає формуватися в першому класі, коли учні знайомляться з незвичними назвами, назвами країн, міст, вулиць, коли вони дивляться на малюнки та фотографії міст, пейзажів, предметів домашнього вжитку тощо. Тому спілкування є засобом для досягнення мети та засобом навчання та забезпечує формування учнів початкових класів з набором навичок, які включають насамперед:

- вміння розпочати, підтримувати та закінчувати розмову;
- здатність співрозмовника / співрозмовників до уточнення інформації;
- вміння дотримуватися правил мови, на якій відбувається спілкування;
- вміння відповідати стандартам мовної етикетки;
- вміння правильно користуватися невербальними засобами спілкування при необхідності;
- здатність терпіти абонента (-ів), навіть якщо я не поділяю їх думку.

Важливим елементом мовної компетентності молодшого школяра є розвиток фонетичних та лексичних навичок, розвиток граматичних навичок. [31, с. 44]

Основна робота з розвитку фонетичних навичок знаходиться на ранній стадії, але їх розвиток відбувається в процесі навчання на пізніх етапах вивчення іноземної мови.

Доцільно розпочати вивчення нової мови, учні чули автентичні зразки мовлення, імітували їх, постійно пристосовуючи свої висловлювання до автентичних зразків. Вчитель повинен забезпечити постійне навчання учнів вимови, надаючи цьому аспекту велике значення. У процесі розвитку фонетичних навичок при необхідності вчителю рекомендується застосовувати різні методи: необхідність привернути увагу учнів до мовних органів (рот, кінчик язика), тягне за собою жести дотримуватись необхідного тону та синтагматично сприяти правильному поділу речень. Для розвитку навичок використовуйте стандартну вимову

та інтонацію, що доречно використовувати рими, пісні, вірші, мовні фрази тощо.

Удосконалення та корекція фонетичних навичок може відбуватися на будь-якому етапі уроку, особливо там, де задіяні навчальні дії учнів, пов'язані з мовленням.

2.3. Аналіз проведення дидактичних ігор на уроках англійської мови

Виховання і навчання молодших школярів буде успішним, якщо педагог буде створювати відповідні умови, починаючи з першого класу, і до четвертого включно, застосовуючи методи та прийоми, які сприяють розвитку психічних процесів та інтересу учнів саме в позаурочній роботі, коли результативність у ході виконання вправ найвища. Це зумовлюється невимушеною атмосферою, добровільність участі в заходах, при цьому враховуються індивідуальні та вікові особливості школярів, їх власна позиція. Ігри мотивують мовленнєву діяльність учнів. За рахунок багаторазового ігрового сприйняття та відтворення навчального матеріалу забезпечується стійке запам'ятовування лексичних одиниць та граматичних структур. Підключення ігрових та музичних компонентів, елементів драматизації сприяє створенню творчої атмосфери інтелектуальної діяльності на уроках, що значно підвищує ефективність мимовільних процесів сприйняття, уваги та пам'яті. Особливе значення має створення сприятливого психологічного клімату на уроках. Саме в молодшому шкільному віці проявляються такі негативні форми дитячої безпосередності як нестриманість, упертість, примхливість, дратівливість, пустотливість і т.д.

У зв'язку з цим створення доброзичливої, сприятливої емоційної атмосфери на уроках, яка позитивно впливає на ефективність і стратегію навчальної діяльності учнів, є, на мою думку, дуже важливим завданням учителя.

На уроках англійської мови із своєї загальної практики, у 1, 2, 3, класі. Я проводив дидактичні ігри.

„Гра з м'ячем". Учні стають у коло. Вчитель кидає м'яч одному з учнів і запитує: „What is your name? (Як тебе звати?). Учень, котрий отримав м'яч, відповідає: „My name is..." (Мене звати...) і кидає м'яч іншому учневі, запитуючи: „What is your name?" (Як тебе звати?). Вивчення мовної структури, конструкції: His name is... (Його ім'я...). Her name is.... (ім'я...).

Гра „Познайом мене зі своїми друзями". Учні стають у коло. Кожен повинен відрекомендувати сусіда праворуч і ліворуч: „His name is...". (Його ім'я...). „Her name is...". (її ім'я...). Тема: Учень та його оточення.

Гра „Вгадай задуманий предмет". Учень виходить із класу. Діти задумують предмет. Учень входить до класу і запитує: „Is it a book?" (Це книга?). Клас хором відповідає: „Yes (no). It's (not) a book" (так або ні). Учні дозволяють поставити не більше трьох запитань. Якщо після третього запитання він не вгадав предмет, діти називають його хором.

Гра „Світлофор". Учитель каже, що він називатиме предмети, які учні звичайно кладуть у портфель, коли йдуть до школи. Якщо це відповідає дійсності, учні показують зелений колір „світлофора", якщо ні, то червоний. Гра проводиться англійською мовою в швидкому темпі. Діти, які правильно і швидко відповідають, нагороджуються призами (вирізані різнокольорові предмети, фігурки, іграшки та ін.).

Тема: Осінь. Пори року

Гра «Вгадай». Учням за описом учителя пропонується відгадати, про яку пору року йдеться. Подібні ігри розвивають у молодих школярів навички аудіювання. It is a beautiful season. (Це красива пора року). It is white. (Вона

біла). The weather is cold. (Погода холодна). The sky is often dark and grey. (Небо часто темне і сіре). It is cloudy. (Хмарно). What season is it? (Яка це пора року?).

Тема: Свійські і дикі тварини

Гра ..Екскурсія до зоопарку". Половина класу - „екскурсоводи", друга половина - „відвідувачі зоопарку". „Екскурсовод" розповідає англійською мовою все про тварину, не згадуючи тільки, де тварина мешкає. Мета „відвідувача зоопарку" дізнатися про місце помешкання тварини через запитання: „Where does the... live?". (Де... живет?).

Тема: Професії

Гра ..Вгадай". Один із учнів стає обличчям до дошки. Вчитель демонструє учням картинку із зображенням на ній людини певної професії. Вчитель каже: „This is a man / a women". (Це чоловік / жінка). Учень вгадує: „Is he a doctor?". (Він лікар?). „Is he a worker?". (Він робітник?). „Is he a clerk?". (Він службовець?). Якщо, почувши три загальних питання, він не відгадав, то має поставити запитання: „What is he?". (Хто ж він за професією?).

Noughts and Crosses. We divide students into 2 teams: Noughts and Crosses. We fill in words or pieces of grammar into each space of the ordinary table for this game. And start playing the game. Every team makes its sentences using the words from the table. It's a good way of practicing structures and vocabulary. The winner is the team which collects 3 "0" or "x" in a row first. After the first tour students usually require another one- it makes them motivated and they don't consider practicing as learning. They can argue at times but don't forget that you 're the leader and can regulate the game.

З метою активізації пізнавального інтересу молодших школярів доцільно вводити костюмоване інсценування улюблених, відомих учням казок

англійською мовою, наприклад, “ The story of Santa Clause”(3-4 forms), “Merry Christmas” (3-5 forms), “ The old shoemaker” (6-8 forms), “ The Cracow Dragon”(5-7) forms), etc.

Під час вивчення дітьми сценаріїв краще засвоюється лексичний запас англійських слів, мовних структур, зворотів, запитань. Інсценуючи казки, школярі розвивають творчі здібності, уміння виразно і красиво говорити, що дуже важливо для дітей у майбутньому. Слід залучати до вистав пасивних, закомплексованих дітей, це дає можливість їм розкритися, відчути себе впевненіше.

Під час інсценування казок діти стають активнішими на уроках, у них розвивається інтерес до навчання. Це важливий момент у формуванні пізнавального інтересу молодших школярів. Взагалі, сама підготовка костюмів, репетиції до таких вистав дуже подобаються дітям, вони відчувають себе справжніми акторами, а також це дає їм можливість самоствердитися.

Намагаючись зробити урок більш успішним і продуктивним, треба підходити до нього з урахуванням індивідуальних особливостей дитини. В. О. Сухомлинський неодноразово висловлював думку про те, що кожна дитина по-своєму талановита. Тільки вона цього не знає, і не кожен учитель це знає. Тому в дитині необхідно розкрити „родзину". Необхідно знайти вид роботи, в якій вона була б корифеєм, створювати навколо неї певне середовище і, спираючись на позитивне, розвивати особистість дитини.

Отже, аналіз історичних і сучасних психологічних джерел, а також досвід сучасних видатних педагогів і власний педагогічний досвід дають змогу зробити певні висновки.

Таким чином, беручи за основу вище сказане, можна говорити що гра як засіб, який гарантує позитивний емоційний стан, підвищує працездатність і зацікавленість педагогів і учнів, на відміну від монотонного виконання певних завдань, що призводить до напівсонної

обстановки в класі.

Гра на уроці англійської мови допомагає учням молодших класів подолати несміливість; повірити в себе, у свої сили; вивчити нову лексику; мовні конструкції; розвиває кмітливість; дає можливість уникнути перевантажень; сприяє підвищенню пізнавальної активності.

Отже ігри, що формують мовні навички мають на меті: навчити учнів вживати мовні зразки, що містять певні граматичні труднощі; створити природну ситуацію для вживання даного мовного зразка; розвинути мовну творчу активність учнів; тренувати учнів у вживанні лексики в ситуаціях, наближених до природної обстановки; активізувати мовнорозумову діяльність учнів; розвивати мовну реакцію учнів; познайомити учнів із сполучуваністю слів.

В цілому на всіх етапах розвитку особистості гра сприймається, як цікава, яскрава, необхідне для життєдіяльності заняття, і чим старший учень, тим більше він відчуває розвиваюче і виховне значення гри.

Підсумовуючи вищезазначене, можна сказати, що ігрова діяльність – явище поліфункціональне. В навчальному процесі з іноземної мови вона може виконувати такі функції:

- навчальну, мотиваційно-збуджувальну,
- орієнтуючу, компенсаторну,
- виховну.

Навчальну функцію - оскільки вона виступає як особлива вправа, метою якої є оволодіння навичками і вміннями діалогічного мовлення в умовах міжособистісного спілкування. Реалізує мотиваційно-збуджувальну функцію, тому що вона приводить у дію механізми мотивації. Як модель міжособистісного спілкування, вона викликає потребу в ньому, стимулюючи інтерес учнів до участі в іншомовному спілкуванні.

Орієнтуюча функція виявляється в тому, що вона орієнтує учнів на планування власної мовленнєвої поведінки і передбачення поведінки

співрозмовника, розвиває вміння оцінювати вчинки (свої та інших).

Компенсаторна функція означає, що гра дає змогу розв'язувати протиріччя, що виникають між потребою учня виконати мовленнєву дію і неможливістю здійснити операції, що їх вимагає дія. Завдяки розширенню контексту діяльності учнів враховується їх прагнення виглядати дорослими, задовольняються не здійснені раніше бажання.

Виховна функція реалізується завдяки тому, що через гру забезпечується всебічний вплив на учнів. Відповідно - ігрова діяльність є провідним містком в методиці викладання іноземної мови і сприяє формуванню позитивних якостей особистості, активної життєвої позиції учня в колективі та суспільстві.

Висновки

У результаті нашого дослідження ми дійшли наступних висновків, що використання та впровадження ігрових вправ під час уроку, буде позитивно впливати на якість навичок та вмінь іншомовного спілкування дітей молодшого шкільного віку.

У першому розділі ми розгаянули теоретичні умови навчання грою, дали загальну характеристику дидактичним іграм, та ознайомилися з методичними основами навчання через гру.

У другому розділі виконали всі поставлені завдання, обґрунтували психолого педагогічні умови, та провели експеримент. Результатом якого стало покращення рівня знань учнів початкових класів, покращення уваги на уроці. Учні розвивали уяву, намагались говорити на англійській мові.

Молодший шкільний вік дає великі можливості дізнатися про світ, в тому числі англійську. Плідним ґрунтом для цього є пізнавальна діяльність, реалізована в іграх, повністю відповідає особливостям віку молодих школярів. Гра - це діяльність, в якій дитина спочатку освоює емоційно, а потім інтелектуально всю систему міжособистісних відносин.

Вони мають комплексний вплив на інтелектуальні, емоційні, вольові, комунікативні та інші аспекти зростаючої особистості. Різноманітність ігор, якими ми можемо користуватися під час уроків англійської мови в початковій школі, величезна. вчитель, що грає через команду, впливає на кожного з них. Організуючи життя дітей у грі, вихователь формує не лише стосунки у грі, а й реальні, закріплюючи корисні звички в нормах поведінки дітей у різних умовах та поза грою - а отже, при правильному веденні дітей гра стає навчальною школою.

Гра має великий потенціал у навчальних, освітніх та розвиваючих стосунках. Це допомагає активізувати процеси розумової діяльності, це цікаво тим, що знання позитивно впливають на розвиток дитини. Застосування методу навчання в іграх сприяло виконанню важливих

дидактичних завдань: створення психологічної готовності учнів до голосового спілкування; забезпечення необхідності частого повторення мовних матеріалів; навчання учнів підбору потрібного варіанту мовлення, який готує до ситуативної спонтанності мовлення.

Соціальна природа гри як явища спирається на специфічну історичну природу творчих рольових ігор, зміст яких полягає у відображенні соціальних стосунків людей. В іграх діти відтворюють поведінку дорослих, а також негативні явища їхнього життя. Цю особливість дітей описав К. Ушинський: «Одна дівчинка ляльки миє, шиє, прає, прасує; інша - лежачи на дивані, вітаючи гостей, мчить до театру чи залу; в третьому - є люди, він встановлює скарбничку, рахує гроші. Треба було бачити хлопців, у яких "чоловіки" набирали чини і приймали хабарі. «Таким чином зміст дитячих ігор поглинає різні ознаки соціального життя, в тому числі негативні.

Провідну роль у процесі мовного розвитку дошкільника відіграє розвиток зв'язного мовлення, оскільки речення є одиницею мови.

Існує два типи зв'язного мовлення: діалог та монолог. Діалог - це розмова двох і більше людей. Він складається із запитань та відповідей, не потребує детальних речень, тому що їх зміст доповнює міміку, інтонаційні жести, а також ситуацію, налаштування, окремі слова, короткі повідомлення, але співрозмовники добре розуміють одне одного, бо вони знають предмет обговорення, вони є учасниками спільної справи, вони за тих же умов. Ось чому в діалозі багато незавершених і вигуківих речень; розмовна лексика тут займає значне місце; складнопідрядні речення зустрічаються рідше, ніж у монологі.

Роль вчителя як керівника навчально-виховного процесу трансформується. Якщо вчитель постійно коригує дії учасників гри, виходячи з їх уявлення про те, що має відбутися, це вплине на спонтанність поведінки учнів, вони звикають до пошуку самостійних рішень. Якщо вчитель взагалі не контролює гру, є ризик того, що завдання

не буде виконано або виконано небажаним методом. У цьому випадку вчитель ризикує втратити контроль над класом.

Для успішного завершення початкової фази ігрового спілкування необхідно оволодіти цілим спектром комунікативних навичок, включаючи вміння встановлювати та підтримувати зворотній зв'язок у спілкуванні, що створює враження безперервної творчості. Вчитель повинен знати, як грати в ігри, як організувати цю діяльність. У грі немає природного інтересу. Перше завдання вчителя - прокинутися в грі. Друге - спрямовувати гру в правильному напрямку, щоб наблизити її до конкретної навчальної мети.

Ігрова діяльність впливає на розвиток уваги, пам'яті, мислення, уяви, всіх пізнавальних процесів. Гра – це не просто колективна розвага. Це основний спосіб виконання багатьох завдань навчання, тому необхідно точно знати, яка навичка і вміння потрібні, що дитина не уміла і чому навчився в ході гри.

Використання ігор на уроках допомагає формувати у учнів певні навички, розвиває мовні вміння, навчає умінню спілкуватися. Гра є широким полем для колективної діяльності учнів. Проте, ігри повинні відповідати рівню підготовки учнів. Вибір форми гри має бути педагогічно і дидактичний обґрунтований, ігри повинні проводитися методично грамотно.

цінність цього методу полягає в тому, що в ігровій діяльності освітня, розвиваюча й виховні функції діють у тісному взаємозв'язку. Гра як метод навчання організовує, розвиває учнів, розширює їхні пізнавальні можливості, виховує особистість.

Варто зазначити, що, на відміну від традиційних методів навчання, гра насамперед дає виховний ефект, який часто домінує у навчанні. Використання ігор допомагає підвищити мотивацію до вивчення предмета, підвищити інтерес, уяву, творчість, експериментувати. На жаль, у навчанні гра не завжди використовується як справедливий засіб виховання та особистісного розвитку. Ми погодилися би з Г. Ананьєв, який писав,

що багато фахівців з дитячої психології змінили гру в цьому віці на форму предмета, характерну лише для дитини дошкільного віку. Але гра як особлива форма діяльності має свою історію розвитку, що охоплює всі періоди життя людини. Під час статевої зрілості, молодості, середнього та навіть старості спостерігається багато її проявів.

Можу зазначити, що систематичне проведення дидактичних ігор, активізує увагу молодших школярів на вчителі і вивченні предмету. Проведення ігор забезпечує виконання всіх освітніх функцій такі, як навчання, виховання, розвивання. Вчить дітей працювати в парах, групах, намагатися спілкуватися іноземною мовою.

Отже, грати потужний і складний фактор навчання і виховання, поєднує в собі всі основні методи педагогіки, спрямовані на організацію спільної діяльності, спрямованої на всебічний розвиток особистості, тому вчителі повинні систематично використовувати вправи для гри.

Список використаних джерел

1. Батраченко, К. Г. Розвивальні ігри та інтерактивні вправи на уроках англійської мови у початкових класах / К. Г. Батраченко // Англ. мова в почат. шк. : [наук.-метод. журн.]. - 2015. - N 10. - С. 5-11 : табл.
2. Гончарова А.В. Рольові ігри на уроках англійської мови // Англійська мова і література.-2011. №16. - С.2-6.
3. Гребенюк В. Ігрові форми навчальної діяльності // English.- 2011. №27. - С.11
4. УДК 372.881.11: 372.4 Ольга КУКЛА. Особливості запровадження вивчення іноземної мови з першого класу.-2014.
5. УДК 371.382 Н.В. Слюсаренко. Гра та її використання в процесі підготовки майбутніх вчителів.-2011.
6. Близнюк О. І. Ігри у навчанні іноземних мов / О. І. Близнюк. – К.: Освіта, 1997. – с.64
7. Бондаренко Н. Б., Ісаєва М. В. Ігрові прийоми навчання як засіб формування граматичних навичок на початковому етапі / Н. Б. Бондаренко, М. В. Ісаєва // Вісник Запорізького національного університету. – 2010. – № 2(13). – С. 26 – 31.
8. Методика навчання іноземних мов у початковій школі : навч. посіб. для студ. вищ, навч. закл. / О.В. Котенко, А.В. Соломаха [та ін.]. – К. : Київ, ун-т ім. Б. Грінченка, 2013. – 356 с.
9. Мільруд Р.П. Організація рольової гри на уроці / Р. П. Мільруд // Іноземні мови в школі. –1987. – №3. – С. 8-13.
10. Негневицкая Е. И. Иностранный язык для самых маленьких: вчера, сегодня, завтра / Е. И. Негневицкая // Иностранные языки в школе. – 1987. – №6. – С.57.
11. Пассов Е. И. / Особенности использование дидактических игр / Е. И. Пассов // Урок иностранного языка в начальной школе. – 1989. – С. 76, 89.

- 12.Словник психолого-педагогічних понять і термінів. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ru.osvita.ua/school/method/psychology/1270>.
- 13.Стронін М.Ф. Навчальні ігри на уроці англійської мови / М. Ф. Стронін. – Посібник для вчителя. – М.: Освіта, 1981. – 112 с.
- 14.Тарнопольський О.Б. Методика проведення рольових та ділових ігор у навчанні іноземних мов / О.Б.Тарнопольський. – Дніпропетровськ: Видавництво ДУЄП, 2003 – 249 с.
- 15.Чернякова О. Вивчення англійської мови через гру / О. Чернякова // Початкова школа. – 2002. – №4. – С. 22.
- 16.Эльконин Д.Б. Психология игры / Д. Б. Эльконин. – М.: Педагогика, 1978. – 238с.
- 17.Скляренко Н.К. Методика формування іншомовної граматичної компетенції в учнів загальноосвітніх навчальних закладів / Н.К.Скляренко // Іноземні мови. - 2011, №1 - с. 15-25.
- 18.Паршикова О.О. Комунікативно-ігровий метод навчання іноземної мови учнів початкової загальноосвітньої школи (теоретико-методологічний аспект) / О.О.Паршикова. - Донецьк: видавництво “Вебер” (Донецька філія), 2009. – 296 с.
- 19.Тарнопольський О.Б. Методика проведення рольових та ділових ігор у навчанні іноземних мов / О.Б.Тарнопольський. - Дніпропетровськ: Видавництво ДУЄП, 2003 - 249 с.
- 20.Батраченко, К. Г. Розвивальні ігри та інтерактивні вправи на уроках англійської мови у початкових класах / К. Г. Батраченко // Англ. мова в почат. шк. : [наук.-метод. журн.]. - 2015. - N 10. - С. 5-11 :.
- 21.Близнюк, О. І. Ігри у навчанні іноземних мов : посіб. для вчителів / О. І. Близнюк, Л. С. Панова. - К. : Освіта, 1997. – 63 с.
- 22.Борейко, Н. І. Spiel mit! : [ігри на уроці] / Н. І. Борейко // Німецька мова в школі : наук.-метод. журн. - 2010. - N 2. - С. 26-27. 7.
- 23.Бугай, О. М. Spiele im Deutschunterricht: [ігри на уроці] / О. М. Бугай // Нім. мова в шк. : наук.-метод. журн. - 2015. - N 6. - С. 26-29.

- 24.Букичева, О. А. Дидактические игры на уроках английского языка в начальной школе / О. А. Букичева // Иностранные языки в школе : науч.- метод. журн. - 2011. - N 6. - С. 46-49.
- 25.Гончарова, А. В. Рольові ігри на уроках англійської мови / А. В. Гончарова // Англійська мова та література : наук.-метод. журн. - 2011. - N 16/18. - С. 2-6 : іл.
- 26.Гребенюк, О. В. Ігри, які я використовую на уроках / О. В. Гребенюк // Нім. мова в шк. : наук.-метод. журн. - 2012. - N 11. - С. 6-9.
- 27.Грезіна, Л. К. Роль гри в розвитку комунікативних і граматичних навичок / Л. К. Грезіна // Англійська мова в почат. школі : наук.-метод. журн. - 2010. - N 12. - С. 29.
- 28.Алесина Е.В. Учебные игры на английском языке. ИЯШ, №4, 1987.
- 29.Бурлакова А. Reading and Fun for Everyone. Москва: Просвещение, 1986.
- 30.Вдовенко С.С. ABC Book. Львів:Світ,1993.
- 31.Данилова Г.В. Обучающие игры на уроках. Волгоград, 2008.
- 32.Матюхин Ю., Чакаберия Е. Как запоминать иностранные слова. Москва: Эйдос, 2005.
- 33.Павлюк А.В. 200 ігор на уроках англійської мови. Тернопіль: Мандрівець, 2003.
- 34.Симоненко Т. В. Теорія і практика професійної мовно-комунікативної компетенції студентів філологічних факультетів / Симоненко Т. В. – Черкаси : Вид. Вовчок О. Ю., 2006. – 328 с.
35. Соловова, О. М. Методика навчання іноземних мов [Текст] : базовий курс лекцій / Є. М. Соловова. – М. : Просвещение, 2001. – 239 с.
- 36.Стельмахович М. Г. Українська народна педагогіка / М. Г. Стельмахович. – К. : ІЗМН, 1997. – 232 с.
- 37.Лозова В. І. Теоретичні основи виховання і навчання : [Навч. Посібник.] / В.І. Лозова, Г.В. Троцько – Харків : « ОВС », 2002.

- 38.Конышева А. В. Современные методы обучения английскому языку / А. В. Конышева. – Минск : ТераСистемс, 2004. – 176 с.
- 39.English for primarily teachers. Slattery Marry, Willis Jane – Oxford University Press, 2001. – 135 p.
- 40.Bowen Mary, Hocking Liz “English World 4. Workbook” – Macmillan Education, 2009.
- 41.Bowen Mary, Hocking Liz “English World 4. Pupil’s book” – Macmillan Education, 2009.
- 42.Соловова, О. М. Методика навчання іноземних мов [Текст] : базовий курс лекцій / Є. М. Соловова. – М. : Просвещение, 2001. – 239 с.
- 43.Мирзаханова, М. М. Игровое обучение английскому языку детей младшего школьного возраста / М. М. Мирзаханова // Иностр. яз. в шк. : науч.-метод. журн. - 2012. - N 10. - С. 70-74. - Библиогр.: с. 74 (11 назв.).
- 44.Настольная книга преподавателя иностранного языка : справ. пособие / Е. А. Маслыко [и др.]. - 3-е изд. - Минск : Вышэйшая шк., 1997. - 522 с. - Библиогр.: с. 514-516.
- 45.Огороднічук, Л. Ігри – чудовий засіб для розвитку особистості / Лідія Огороднічук // English. Шк. світ : language & culture : weekly. - 2012. – N 14. - С. 23-24.
- 46.Олійник Т. І. Рольова гра у навчанні англійської мови в 6-8 класах : посіб. для вчителів / Олійник Т. І. - К. : Освіта, 1992. - 127 с.
- 47.Попова, Н. П. Игры для обучения чтению в младших классах / Н. П. Попова // Иностранные языки в школе : науч.-метод. журн. - 2012. - N 2. - С. 48-51.
- 48.Прилепська, Н. А. Ігри та римівки для навчання / Н. А. Прилепська, Т. В. Кирилова // Англ. мова в почат. шк. : [наук.-метод. журн.]. - 2012. - N 1. - С. 39-43.

КОДЕКС АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ ХЕРСОНЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Я, Трегуб Олександр Юрійович учасник(ця) освітнього процесу Херсонського державного університету, **УСВІДОМЛЮЮ**, що академічна доброчесність – це фундаментальна етична цінність усієї академічної спільноти світу.

ЗАЯВЛЯЮ, що у своїй освітній і науковій діяльності **ЗОБОВ'ЯЗУЮСЯ**:

- дотримуватися:
 - вимог законодавства України та внутрішніх нормативних документів університету, зокрема Статуту Університету;
 - принципів та правил академічної доброчесності;
 - нульової толерантності до академічного плагіату;
 - моральних норм та правил етичної поведінки;
 - толерантного ставлення до інших;
 - дотримуватися високого рівня культури спілкування;
- надавати згоду на:
 - безпосередню перевірку курсових, кваліфікаційних робіт тощо на ознаки наявності академічного плагіату за допомогою спеціалізованих програмних продуктів;
 - оброблення, збереження й розміщення кваліфікаційних робіт у відкритому доступі в інституційному репозитарії;
 - використання робіт для перевірки на ознаки наявності академічного плагіату в інших роботах виключно з метою виявлення можливих ознак академічного плагіату;
- самостійно виконувати навчальні завдання, завдання поточного й підсумкового контролю результатів навчання;
- надавати достовірну інформацію щодо результатів власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використаних методик досліджень та джерел інформації;
- не використовувати результати досліджень інших авторів без використання покликань на їхню роботу;
- своєю діяльністю сприяти збереженню та примноженню традицій університету, формуванню його позитивного іміджу;
- не чинити правопорушень і не сприяти їхньому скоєнню іншими особами;
- підтримувати атмосферу довіри, взаємної відповідальності та співпраці в освітньому середовищі;
- поважати честь, гідність та особисту недоторканність особи, незважаючи на її стать, вік, матеріальний стан, соціальне становище,

расову належність, релігійні й політичні переконання;

- не дискримінувати людей на підставі академічного статусу, а також за національною, расовою, статевою чи іншою належністю;

- відповідально ставитися до своїх обов'язків, вчасно та сумлінно виконувати необхідні навчальні та науково-дослідницькі завдання;

- запобігати виникненню у своїй діяльності конфлікту інтересів, зокрема не використовувати службових і родинних зв'язків з метою отримання нечесної переваги в навчальній, науковій і трудовій діяльності;

- не брати участі в будь-якій діяльності, пов'язаній із обманом, нечесністю, списуванням, фабрикацією;

- не підроблювати документи;

- не поширювати неправдиву та компрометуючу інформацію про інших здобувачів вищої освіти, викладачів і співробітників;

- не отримувати і не пропонувати винагород за несправедливе отримання будь-яких переваг або здійснення впливу на зміну отриманої академічної оцінки;

- не залякувати й не проявляти агресії та насильства проти інших, сексуальні домагання;

- не завдавати шкоди матеріальним цінностям, матеріально-технічній базі університету та особистій власності інших студентів та/або працівників;

- не використовувати без дозволу ректорату (деканату) символіки університету в заходах, не пов'язаних з діяльністю університету;

- не здійснювати і не заохочувати будь-яких спроб, спрямованих на те, щоб за допомогою нечесних і негідних методів досягати власних корисних цілей;

- не завдавати загрози власному здоров'ю або безпеці іншим студентам та/або працівникам.

УСВІДОМЛЮЮ, що відповідно до чинного законодавства у разі недотримання Кодексу академічної доброчесності буду нести академічну та/або інші види відповідальності й до мене можуть бути застосовані заходи дисциплінарного характеру за порушення принципів академічної доброчесності.

21.04.20

Трегуб Олександр

Додаток Б

ДОВІДКА
про перевірку на текстові збіги у Науковій бібліотеці
кваліфікаційної роботи СВО Бакалавр
спеціальності 013 Початкова освіта (денна форма)

Автор роботи	Трегуб О
Назва роботи	Використання дидактичних ігор під час проведення занять з англійської мови у початковій школі
Факультет	Педагогічний факультет
Науковий керівник	доцент Валуєва І.В.
Роботу перевірено за допомогою програмного засобу	Unicheck
Ідентифікаційний номер роботи	ID файлу: 1002571315
Результати перевірки	Схожість 37,7%

Директорка Наукової бібліотеки
 АРУСТАМОВА

Нателла

Бібліотекарка I категорії

Стефанія Собоць